

מסורת הש"ס

(א) לעיל ד: (ב) [לעיל ל:]
 ב"ק עה: (ג) [לעיל טז:]
 (ד) [לקמן לב: (ה) לקמן
 לו: (ו) שם (ז) [לעיל ל:]
 וש"נ: (ח) [תוספת' פ"ב],
 ט' רש"א,

הגהות הב"ח

(א) תום' ד"ה חנל וכו'
בראש הספינה דהיא
ענמה: (ב) בא"ד בחזירו
של שמעון שלא מדעתו:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

יאמרו מלמעלה, אם
 נפרדו עליו יאמר שיהי
 עולין עם השדה כשאר
 לולבין (דע"ז בס"א). אפילו
 בסיני, הולכים בגלגל
 סביב הדקל ונזכר סביב
 גלגליו נפשים (דקמן ד"א).
 בעיקרם דרוקלא, לחתוך
 חמט גזרים וקולפין על
 שריון לאגד, וטעמא דר'
 יהודה לאו משום דר'
 הוא, דהא חזקיה אמר
 כשי דר, אלא משום דנבי
 מיני (דקמן ד"א).

לולב הגזול פרק שלישי סוכה

קע: ור' אליעזר לעממיה.
סוכמו הצנייה בקרקעו של
קע. הא דפסיל ר' אליעזר
והמסך

הושיענא מעיקרא נמי לאסא הושיענא קר
 ליה ת"ר סוכה גזולה והמסכך ברשות הרבים
 ר' אליעזר פוסל והכמים "מכשירין אמר רב
 נחמן מחלוקת בשתוקף את חבירו והוציאו
 מסוכתו ורבי אליעזר למעמיה דאמר "אין
 אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חבירו אי
 קרקע נגזלת סוכה גזולה היא ואי נמי "קרקע
 אינה נגזלת סוכה שאולה היא ורבנן
 למעמיהו דאמרי אדם יוצא ידי חובתו
 בסוכתו של חבירו וקרקע אינה נגזלת וסוכה
 שאולה היא אבל גזל עצים וסיכך בהן דברי
 הכל אין לו אלא דמי עצים ממאי מדקתני
 דומיא דרשות הרבים מה רשות הרבים קרקע
 לאו דידה הוא סוכה נמי לאו קרקע דידה
 הוא והיא סכתא דאתאי לקמיה דרב נחמן
 אמרה ליה ריש גלותא וכולהו רבנן דבי ריש
 גלותא בסוכה גזולה הוו יתבי צווחה ולא
 אשגח בה רב נחמן אמרה ליה איתלתא דהוה
 ליה לאבדא תלת מאה ותמני סרי עברי
 צווחא קמייכו ולא אשגחיתו בה אמר להו
 רב נחמן פעיתא היא דא ואין לה אלא דמי
 עצים בלבד אמר רבינא "האי כשורא
 דמטללתא דגזולה עברי ליה רבנן תקנתא
 ממוש תקת מריש פשיטא מאי שנא מעצים
 מהו דתימא עצים שכיחי אבל האי לא
 שכיחא אימא לא קמ"ל יהני מילי בגו שבעה
 אבל לכתר שבעה הדר בעיניה ואי חבירו
 בבטיא ואפילו לאחר שבעה נמי יחי ליה
 דמי תנא יבש פסול רבי יהודה מכשיר אמר
 רבא מחלוקת כלולב דרבנן סברי מקשינן
 לולב לאתרוג מה אתרוג בעי הדר אף לולב
 בעי הדר ור' יהודה סבר לא מקשינן לולב
 לאתרוג אבל באתרוג דברי הכל הדר בעינן
 וכלולב לא בעי ר' יהודה הדר והתנן "רבי
 יהודה אומר יאנדרו מלמעלה מ"ט לאו משום
 דבעי הדר לא דקתני טעמא "רבי יהודה
 אומר משום ר' טרפון כפות תמרים כפות ואם
 היה פרוד יכפתנו ולא בעי הדר והתנן "אין
 אגודין את הלולב אלא במינו דברי רבי
 יהודה מאי טעמא לאו משום דבעי הדר
 לא דהא אמר רבא "אפילו בסבי ואפילו
 בעיקרא דדיקלא [ואלא] מאי טעמא דרבי
 יהודה התם דקא סבר "לולב צריך אגד
 ואי מייתי מינא אחרינא הוה להו חמשה
 מינין ובאתרוג מי בעי רבי יהודה הדר
 והתנאי "ארבעת מינין שבלולב כשם שאין
 פוחתין מהן כך אין מוסיפין עליהן לא מצא
 אתרוג "לא יביא לא פריש ולא רמון ולא
 דבר אחר "כמושין כשרין יבשין פסולין ר'
 יהודה אומר אף יבשין וא"ר יהודה מעשה

קצב: פשיטא מאי שנה מעלים. דלמאן לעיל גזל עמים וסין
 וקמת השמים לא יטרחוהו וקח דהא גזול מצי מיטרח
 ביה: לא חשקין. וקח ללמוד זה מזה ולא יתן
 הכל בעי דרד. והדר מצי ביה ולא דרשין קמי לרבי
 כדחמק (מסכת ד' כג): כופת שתי ידיו על העמוד: אין ארוב
 גבול כביטות הדקל ומכרן כביטיו כעין קולני בפנים:
 ויכלל שיהא מחוץ לדעמא דר' יהודה הסם לאו מן
 ההמון וממלא עובר בכל חוסף אם יאמר מין חשבוני

למ.

א ב מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
סוכה הלכה זה שמג
עשין את עושהו אי
תרנו סעף א
א ג ד ה ו ז ח ט י כ
גילה הלכה זה שמג
עשין את עושהו אי
סעף א
ב ה מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
הלכה זה שמג עשין מד
עושהו אי סוכן תרנו
סעף ג י ד
א ב מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת
גילה הלכה זה שמג
עשין את עושהו אי
סעף א
א ג ד ה ו ז ח ט י כ
גילה הלכה זה שמג
עשין את עושהו אי
סעף א
א ג ד ה ו ז ח ט י כ
גילה הלכה זה שמג
עשין את עושהו אי
סעף א

לעזי רש"י

קורוני"א (קדוויג"ץ).
חבוש (פרי).
פלצידוי"ש. נובלים.

רבינו חננאל

[illegible]

(ח) נראה דנ"ל להפירה ולהתירה אפי"ן לאחר ו'.